

[Tyroll.]

måde skruer socialdemokratiet fagbevægelsens muligheder tilbage til tilstande, der ligger mange årtier tilbage i historien.

LO og en lang række forbund vil ikke røre en finger for at styrke den samlede kampkraft til afvisning af arbejdsgivernes forsøg på lokalt at gøre nulløsninger til minusløsninger. Som en konsekvens heraf har arbejdspladser og fagforeninger været nødt til i kampen for at fastholde den samlede kampevne, som angribes så kraftigt af socialdemokratiet, at søge alternative støtte- og koordineringsmuligheder i kampen.

Den udbredte modstand mod indkomspolitikken viste sig ved det omfattende solidaritetsarbejde for porcelænsarbejdernes kamp. Det samme er under udvikling omkring de berlingske typografers kamp. Viljen til at modstå angrebene vil vokse sig stærkere i den kommende tid, og det samme vil arbejdspladsernes dom over socialdemokratiets politik, der underminerer de faglige organisationers troværdighed. Netop nu ser vi, hvordan de typografiske arbejdere fra Berlingeren bliver udsat for endnu nogle resultater af den linje, socialdemokratiet har ført frem i forbindelse med de fagretlige systemer og deres bindinger over for arbejdspladsernes kamp. Der vil komme nye domme, nye og hårdere domme, over for typografforbundet, og det nødvendiggør selvfølgelig, at man udvikler kampformerne på de enkelte arbejdspladser og finder veje til at imødegå disse udviklingstendenser og til at imødegå de angreb på pengepungen, som arbejdsretten forsøger over for arbejderklassen, gennem nogle effektive, organiserede kampe på arbejdspladserne, der rammer arbejdsgiverne på samme måde på pengepungen hårdt og effektivt.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen. Den genoptages i dag kl. 14.

Mødet udsat kl. 12.36.

Mødet genoptaget kl. 14.00.

Forhandlingen genoptoges.

Lindinger (CD):

Ret til arbejde skal være en menneskeret. Man burde måske oven i købet bruge ordet »arbejdsretten« og så finde et andet ord for det, vi i dag kalder arbejdsretten. Nu kan jeg sige med en anden, der engang stod på en rigsdag, at: her står jeg altså, Gud hjælpe mig. Nu skal man jo ikke længere bede om tilladelse til citater, men jeg kunne godt tænke mig et lille citat fra Politikens hovedudgave i dag, og den findes jo som bekendt omme bagpå og hedder ATS. Dér siger den lille Miss Malice, at »selv om man er skibsreder behøver man ikke at tænke supertanker«. Og med en lille henvisning til det, jeg lige sagde før om ham, der engang stod på en rigsdag, så vil jeg sige, at man behøver jo ikke at tænke lutter supertanker. Se, ordet supertanker er ikke så godt et ord i den nuværende situation. Det er ikke det, vi har brug for. Det er snarere redningsbåde. For at få brugt alle de allegoriske vendinger, vi kan finde på, kunne man måske også sige en robåd, så vi fik ro og fred.

Det er jo sådan, at normalt, når folketingsåret begynder – det er ikke nu, det ved jeg udmærket godt – får vi en frontale, hvori statsministeren redegør for rigets stilling. Jeg kunne godt tænke mig, at vi også en gang imellem tog os sammen og redegjorde lidt for demokratiets stilling. Det har altid været en dejlig ting for mig at leve i et land – og jeg har min sandten besøgt bogstaveligt talt alle lande i verden – hvor vi har rigtigt demokrati, og dermed mener jeg specielt, at vi har ytringsfrihed og vi har strejkeret.

Det var en skøn ting for mig, da jeg første dag kom herind, bortset fra håndspålggelsen, at den første, der gav mig hånden, var hr. Glistrup, det var jeg ham taknemlig for, og at det første sted, jeg blev kaldt til møde, var i værelse 76, som tilhører Danmarks kommunistiske parti, hvor jeg fik en mægtig hyggelig sludder og oven i købet blev filmet.

Men jeg vil gerne sætte et stort spørgsmålstegn ved det demokrati, vi har i øjeblikket. Det vil jeg gøre på den måde, at jeg simpelt hen vil spørge: har vi ytringsfrihed? Og den anden ting, som er lige så vigtig: har vi strejkeret? Statsministeren har ret i de betragtninger, han er fremkommet med i sin redegørelse af 1. marts vedrørende valget. Valgets resultat er faktisk utvetydigt og viser en ganske bestemt vej. Og med al respekt for regeringens med-